

Mál nr. 402/2021**M og
V v/ ábyrgðartryggingar X****Ágreiningur um bótaskyldu er M féll úr tröppu við störf hjá X.****Gögn.**

Málskot, móttakið 2.11.2021, ásamt fylgigögnum.

Bréf V, dags. 9.11.2021, ásamt fylgigögnum nr. 1-9.

Málsatvik.

Þann 10.8.2016 var M að smúla blásara við störf sín hjá rækjuvinnslunni X þegar hann féll úr tröppu. Við verkið notaðist hann við A tröppu sem var u.þ.b. tveggja metra há. Tilkynnti M tjónið til V með bréfi þann 1.7.2019. Í tilkynningunni er atvikinu lýst á þann veg að M hafi verið í vinnu sinni hjá X við að þrifa blásara þegar A trappa rann eða datt undan honum þannig að hann lenti á járnkanti með bringuna. Þá segir í tilkynningunni að Vinnueftirlit ríkisins hafi ekki verið kallað til og að engin rannsókn sé til á atvikinu. Þá segir í tilkynningunni að gæðastjóri X hafi fullyrt að stiginn væri ekki viðurkenndur þar sem vantaði hálkuvörn á stigann. Í framburðarskýrslu lögreglu, dags. 21.1.2021 er haft eftir M að hann hafi staðið í efsta þrepi tröppunnar þegar hún hafi gefið undan og fallið til hliðar. Hann hafi þá fallið fram fyrir sig og inn í blásaranum sem var opinn, þannig að bringan lenti á járnkanti sem er á blásaranum og við það hafi hann svo fallið aftur á bak og hafnað á gólfinu. Kveðst M hafa vankast við þetta og gengið fram þegar hann var búinn að ná andanum. Þá hafi hann hitt samstarfsmann sinn sem var einnig að þrifa í öðrum sal og sýnt honum áverka. Því næst hafi hann farið og sagt vinnslustjóra frá því sem gerðist. Kveðst M hafa grunað að hann væri rifbeinsbrotinn en þó klárað verkið og ekki farið strax til læknis. Nokkrum dögum síðar kveðst M haf hniðið niður á hlaðinu heima hjá sér og í framhaldi verið fluttur suður með sjúkraflugi. Þar hafi komið í ljós að hann væri með gúlp á ósæð og að ósæðarloka hafi verið skemmd. Hafi hann gengist undir aðgerð til að láta laga það en hann hafi verið frá vinnu í nærri þrjú ár vegna meiðslanna.

M kveður slysið mega rekja til ófullnægjandi aðbúnaðar og verkstjórnar. Byggir M m.a. á því að hálkuvörn hafi vantað á stigann og að hættulegt hafi verið að vinna verkið með þeim hætti sem starfsmönnum var uppálagt. Þá byggir M á því að forðast beri að láta starfsmenn vinna á lausum stigum og að eftir slysið hafi verið lagður til betri og stöðugri stigi auk þess sem aðstæðum hafi verið breytt og pallar smíðaðir til að standa á við þetta tiltekna verk. Enn fremur telur M að X hafi vanrækt tilkynningarskyldu sína til Vinnueftirlitsins og að X verði að bera hallann af því ef ekki hefur tekist að upplýsa nægjanlega vel um málsatvik.

Í bréfi V til nefndarinnar kemur fram félagið telur ósannað að umræddur stigi hafi verið vanbúinn þegar slysið varð. Það séu rök sem koma fyrst fram í tilkynningu til V þann 1. júlí 2019, tæpum þremur árum eftir atvikið. Þá segir í bréfi V að skv. upplýsingum frá X eigi starfsmenn að staðfesta þrif í lok hvers dags og skrá frávik. Engin slík frávik séu að finna í skráningu þennan dag eða þar í kring. Þá telur V að ekki hafi stofnast skylda gagnvart X um að tilkynna tjónið til Vinnueftirlitsins, þar sem M hafi klárað vinnudaginn og mætt til vinnu næstu tvo daga.

Álit.

Í málinu er deilt um hvort M eigi rétt á bótum úr ábyrgðartryggingu X hjá V vegna slyss síns. Svo bótaskylda sé fyrir hendi úr ábyrgðartryggingu X þarf að mega rekja slys M til saknæmra athafna eða athafnaleysis af hálfu X eða aðila sem það ber ábyrgð á. Sönnunarbyrði hvað þetta varðar hvílir á M samkvæmt meginreglum bótaréttarins. Samkvæmt dómafordæmum verður atvinnurekandi þó látin bera hallann af sönnunarskorti um málsatvik í þeim tilvikum sem hann vanrækir tilkynningarskyldu sína til Vinnueftirlitsins.

Í 79. gr. laga nr. 46/1980, um aðbúnað, hollustuhætti og öryggi á vinnustöðum, er mælt fyrir um það að atvinnurekandi skuli án ástæðulausrar tafar tilkynna til Vinnueftirlits ríkisins öll slys þar sem starfsmaður deyr eða verður óvinnufær í einn eða fleiri daga, auk þess dags sem slysið varð. Jafnframt skuli tilkynna Vinnueftirlitinu eigi síðar en innan sólarhrings um slys þar sem líkur eru á að starfsmaður hafi orðið fyrir langvinnu eða varanlegu heilsutjóni. Í máli þessu liggur fyrir að M var ekki óvinnufær dagana eftir slysið. Það er því ljóst að ekki hafði stofnast tilkynningarskylda af hálfu X vegna umrædds atviks á grundvelli lagaákvæðisins.

Að teknu tilliti til framangreinds og með hliðsjón af því að engum samtímagögnum er til að dreifa um ástand tröppunnar verður að teljast ósannað að hálfuvarnir hafi vantað á hana eða að hún hafi verið vanbúin að öðru leyti. Þá verður ekki fallist á það með M að það felist saknæm háttsemi í því af hálfu X að starfsmönnum var uppálagt að nota A tröppur til verksins. Af því leiðir að M á ekki rétt á bótum úr ábyrgðartryggingu X hjá V.

Niðurstaða.

M á ekki rétt á bótum úr ábyrgðartryggingu X hjá V.

Reykjavík, 14. desember 2021.

Þóra Hallgrímsdóttir lögfr.

Guðmundur Stefán Martinsson lögfr.
lögfr.

Hildigunnur Hafsteinsdóttir